

15.7.65, יום ה'

באחת עשרה הייתי בכנסת לאזכרת שרה. דברו קדיש לוז, לוי אשכול ודוד הכהן.

האחרון הזכיר החדהמה של משה, שלו ושל ברקת כשהתכנסו בבומבי לועידת סוציאליסטית
ערב מבצע סיני - וכיצד שרה הגין על מעולה זו. שאול לא נוכח משום מה. - הזמנתי את
רוזן אלי ליום א' בשעה 10 בבוקר.

חזרנו לענות ערב לחל־אביב.

בשמונה בערב בא אצלי אלמוגי. אין הרבה זמן, אין עסקנים. אין כסף, אין צמרת.

16.7.65, יום ו'

באו פיין וידיד שלו להקליט זכרונותי ורשמי מקנדי. ספרתי לו שהיה פעם בארץ

והצטלמו יחד. אבל בזכרוני לא נשאר כלום מפגישה זו. שוב פגיטתי אתו בווינגטון

לפני התמנותו ע"י הועידה למועמד. נראה צעיר מאוד ולא האמנתי שצעיר כזה יחמנה

למועמד. נפגשתי אתו בסוף מאי 1962 בניו-יורק לפני נסיעתו לוינה להיפגש עם כרושצוב.

התבלט בצעירותו, באומץ ובאינטלקטואליות, וכבש לב העולם, וכיום האסון ההאבל כל

העולם, מטש. המשכנו בשיחה על בעיות העולם - סין, רוסיה..

17.7.65

כתבתי רשימה כ"ה - חיטול הפורשים בחודש ספטמבר 1948.

בא אצלי בבוקר צוויבק (Jacques Zwiבק) עורך עתון רוסי בארה"ב

(נובויה רוסקויה סליבו), לדבריו יש מיליון דוברי רוסיית בארה"ב, מהם כמאה אלף יהודים.